

РЕШЕНИЕ

№ 337

гр. Пловдив, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Таня Б. Георгиева

при участието на секретаря Ваня Б. Казакова
като разгледа докладваното от Таня Б. Георгиева Търговско дело № 20225300900124 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правна квалификация чл.86 ЗЗД.

Ищецът “МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ ПАРК ХОСПИТАЛ”ЕООД, ЕИК 202628753, седалище и адрес на управление с.Браниполе, обл.Пловдив, представлявано от С. Ш. П., е предявил иск против Национална здравноосигурителна каса (НЗОК), седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Кричим“ №1, БУЛСТАТ 121858220, представлявана от *** П. С., за заплащане на сумата от 58 81,34 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане на сума в общ размер от 219 416 лв., дължимо за периода 04.03.2019 г.- 24.10.2021 г. за извършена през месеците януари, февруари и март 2018 г. болнична медицинска дейност по клинични пътеки по сключени между страните договор № 164277/19.05.2017 г. и допълнително споразумение № 27 / 21.02.2018 г.

Ищецът твърди, че е лечебно заведение за болнична помощ, регистрирано и лицензирано по съответния ред. Ответното юридическо лице съответно осъществява дейностите по задължително здравно осигуряване съгласно ЗЗО. Регионална структура на НЗОК е Районната здравно осигурителна каса със седалище в гр.Пловдив, една от основните функции на която е да сключва чрез своя директор индивидуални договори с

изпълнителите на медицинска помощ на съответната територия, както и да осъществява плащанията по тях в качеството си на второстепенен разпоредител с бюджетни средства. Твърди, че между страните е сключен договор №164277/19.05.2017 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки, по който ответникът е възложител, а ищецът – изпълнител. Към договора било сключено допълнително споразумение от 21.02.2018 г. Въз основа тях от страна на ищеца била оказвана болнична медицинска помощ по клинични пътеки през периода 01.01.-01.04.2018г. Според договора ответникът като възложител имал задължение да заплаща извършената и отчетена болнична медицинска помощ ежемесечно, в срок до 30-то число на месеца, следващ отчетния, в противен случай дължал обезщетение за забава в размер на законната лихва за просроченото време. Твърди се, че за посочения период 01.01.-01.04.2018 г. ответникът не е заплатил на ищеца извършена и отчетена медицинска помощ в общ размер 219 416 лв., която била над утвърдената стойност на разходите по приложение, неразделна част от договорите. Ищецът е изпращал своевременно на ответника справки за извършената дейност за всяко денонощие, както и седмични и месечни справки, последните – до седмия ден след приключване на съответния месец през 2018 г. Развиват се съображения защо на заплащане подлежи и стойността на т.нар.надлимитна дейност. Твърди се, че за незаплатената надлимитна дейност на ищеца е извършена проверка от органите на РЗОК Пловдив, при която не са констатирани нарушения. На 11.10.2021 г. управителят на ищцовото дружество подал нарочно заявление дейността за 2017/2018 г. да бъде платена на ищеца. На 13.10.2021 г. между страните било подписано споразумение по образец, утвърден с Условия и ред №РД-НС-01-1 от 04.10.2021 г., издадени съвместно от НС НЗОК и УС БЛС в изпълнение §1, ал.4 от Закона за бюджета на НЗОК за 2021 г. Със споразумението ответникът се е задължил да заплати на ищеца сумата в общ размер 219 416 лв., представляваща отчетени, но незаплатени дейности, установени по реда на §1, ал.4 ПЗР ЗБНЗОК за 2021 г. и преминали успешно през логически контрол в информационната система на НЗОК до 01.04.2018 г. Сумата била платена на 25.10.2021 г. Твърди се, че със споразумението са уредени отношенията между страните във връзка отчетените и незаплатени дейности, като обезщетението за забавено плащане в размер на законната лихва не е предмет на същото споразумение. Според ищеца вземането за стойността на

надлимитната дейност е изискуемо от 01.01.2018 г. – след края на бюджетната година, като в исковата молба са изложени подробни съображения по този въпрос, позоваващи се и на съдебна практика.

Поради неплащане на така описаното главно задължение в срок, ответникът дължал на ищеца обезщетение за забава, въз основа на което е формулиран петитум на иск за присъждане на сумата 58881,34 лв. – обезщетение за забавено плащане на стойността на надлимитната дейност за месеците януари, февруари и март 2018г., в размер на законната лихва върху сумата 219 416 лв. за периода от 04.03.2019 г. до 24.10.2021 г. Претендират се деловодни разноски.

В срока по чл.367, ал.1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва иска. Не оспорва съществуването на твърдяното правоотношение по предоставяне на болнична помощ и сключването на посочените от ищеца договори и споразумения, в това число няма спор и за това, че е сключено споразумението от 13.10.2021 г., имащо характер на спогодба, с която е уреден спорът по заплащане на т.нар.надлимитни дейности. Възражава, обаче, че с последното споразумение е уреден и въпросът за претендираните лихви. Изтъква, че със споразумението страните са заявили, че окончателно са уредени всички задължения и за в бъдеще нямат никакви претенции една спрямо друга. Евентуално, прави възражение за изтекла погасителна давност по чл.111, б.в) ЗЗД, като се позовава и на разпоредбата на чл.116а ЗЗД. Възражава още, че срокът за плащане, предвиден в договорите, е приложим по отношение заплащането на медицинската дейност в рамките на предвидените в приложенията лимити. В случая се касае за надлимитна дейност, подлежаща на заплащане, след като се установи финансов ресурс и при изрично решение на НС на НЗОК за коригиране на стойностите. За анализа, който НЗОК следва да извърши по постъпилите доклади от регионалните каси във връзка с подадените искания за заплащане на надлимитна дейност, както и за вземане на решение за плащането им от НС на НЗОК не е предвиден срок, поради което се възражава, че е налице хипотеза по чл.84, ал.2 ЗЗД, или обезщетението за забава се дължи след покана, а характер на такава покана има едва исковата молба, предявена пред съда. По изложените съображения ответникът счита иска за неоснователен и моли същият да бъде отхвърлен. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

В допълнителната искова молба се възражава, че споразумението уреждало отношенията само във връзка с предмета, уговорен в т.1 от същото, а именно – относно отчетените, но незаплатени дейности. Уговорката, че задълженията са изцяло уредени и страните нямат претенции една към друга, касаела единствено предмета, описан в т.1. Липсвало нарочно изявление за предварителен отказ от обезщетение за забава. Претендира се, че погасителната давност не е изтекла, тъй като искът е предявен в рамките на тригодишния период. По възражението за приложимост на чл.84, ал.2 ЗЗД се изтъква, че в договора е уреден срок за плащане – до 30-то число на следващия отчетен месец, без да се разграничава лимитната от надлимитната

дейност, поради което изрична писмена покана за плащане не била необходима. Отделно се посочва, че самото отчитане на извършената дейност през съответните месеци съставлява покана за плащане. Законодателно са уредени и сроковете, в които НЗОК/РЗОК да анализират и коригират първоначално определените стойности, като се цитират разпоредби на ЗБНЗОК за 2017 г. и НРД. Поддържа се, че крайният срок за плащане на главното задължение е краят на текущата година, в случая – края на 2018 г.

В допълнителния отговор се поддържа първоначално заявената теза, че споразумението от 13.10.2021 г. уреждало и претенцията за лихви, като се ответникът се позовава на разпоредбата на чл.20 ЗЗД и на съдебна практика.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид становищата на страните, прие следното:

Не се спори по делото относно това, че ищецът е лечебно заведение за болнична помощ и през посочения в исковата молба период е извършвал болнична медицинска помощ, в това число, че е извършил дейности, надхвърлящи уговорените лимити в приложение към сключения между страните Договор №164277/19.05.2017 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки. Не се спори също така, а и е документално установено, че между страните е сключено споразумение на 13.10.2021 г. във връзка с неплатените дейности за процесния период, както и че тяхната стойност е платена на ищеца на 25.10.2021 г.

Спорен между страните е въпросът дали споразумението от 13.10.2021 г. включва в предмета си и претендираното от ищеца обезщетение за забава.

Не се формира спор относно характера на процесното споразумение, представляващо договор за спогодба по смисъла на чл.365 ЗЗД. Според легалната дефиниция на този вид договор, с него страните прекратяват един съществуващ спор или избягват един възможен спор, като си правят взаимни отстъпки. Не би могло да има съмнение, че в разглеждания случай целта на страните е била да прекратят съществуващия помежду им спор относно заплащането на извършените от ищеца дейности и избягване на съдебен спор за тяхната дължимост. Това именно е изрично записано в представеното споразумение. Освен това страните са заявили, че с подписване на това споразумение окончателно са уредили задълженията си и за в бъдеще нямат никакви претенции един към друг по предмета на споразумението. Според настоящия съдебен състав използваните в спогодбата изрази недвусмислено сочат, че се преклудират каквито и да са претенции, произтичащи от

извършената болнична дейност, вкл.и акцесорни такива за обезщетение за забава. Не се споделя виждането, че липсата на изрично посочване в споразумението на акцесорното вземане за забава води до извод, че то е останало извън неговия предмет. Както се каза по-горе, целта на договора по чл.365 ЗЗД е именно прекратяване на съществуващ или избягване на възможен спор, т.е. , окончателно уреждане на отношенията. С постигане на споразумението относно главното задължение и определяне на нов срок за плащането му / 30-дневен от подписването на споразумението/, е прекратен спорът между страните, в т.ч. и във връзка с допусната към онзи момент забава.

В аспекта на изложеното съдът намира предявеният иск за неоснователен и като такъв ще бъде отхвърлен.

При този изход на спора на ответника ще се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 150 лв. съгласно чл.25 от НЗПП.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от “МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ ПАРК ХОСПИТАЛ”ЕООД, ЕИК 202628753, седалище и адрес на управление с.Браниполе, обл.Пловдив, представлявано от С. Ш. П., против Национална здравноосигурителна каса (НЗОК), седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Кричим“ №1, БУЛСТАТ 121858220, представлявана от *** П. С., иск за заплащане на сумата от 58 81,34 лв., представляваща обезщетение за забавено плащане на сума в общ размер от 219 416 лв., дължимо за периода 04.03.2019 г.- 24.10.2021 г. за извършена през месеците януари, февруари и март 2018 г. болнична медицинска дейност по клинични пътеки по сключени между страните договор № 164277/19.05.2017 г. и допълнително споразумение № 27 / 21.02.2018 г.

ОСЪЖДА “МНОГОПРОФИЛНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ ПАРК ХОСПИТАЛ”ЕООД, ЕИК 202628753, седалище и адрес на управление с.Браниполе, обл.Пловдив, представлявано от С. Ш. П., да заплати на Национална здравноосигурителна каса (НЗОК), седалище и адрес на управление гр.София, ул.“Кричим“ №1, БУЛСТАТ 121858220,

представлявана от *** П. С. сумата от 150 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ПАС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____